

Treapta XVIII

Despre somn și despre rugăminți
și despre cîntarea în obst

① Somnul este în sarcină fel { o stare a ființei
un chip al morții
o oprire a sentimentelor } Important!

Somnul e unu, dar ca și poezia are multe priimi și feluri.

Somnul e → din fire Important!

→ din mîncare Important!

→ de la draci sau poate și dintr-o noapte prelungită și
dura până la capăt Important!

⇒ de aceea trupul odoresc, poartă și se întărește prin somn

② Pracăm mulla bătura vine din obișnuită ^{Important!} și se învârtul mult.
De aceea să luptăm împotriva lui mai ales la începutul lucrării.
Ca să cu anevoi și târâduiește o obișnuită.

③ Să începem de acum și vom afla că atunci când sună trâmbița dușonică (clopotul de rugăciune) și atunci frate în chip văzută și răzămăsi în chip năvăzută. De aceea, stând lângă pot, unii din aceștia, după ce ne-am desprins, ne îndemnăm să ne întindem iarăși pe pot, zicând: "Români până ce și vor învăța cântările începătoare și vei merge la biserică după aceea". Unii apoi, stând mai la rugăciune, ne ocupăm în somn; alții ne împung în stomac mai mult ca de obicei; alții atrag mintea la gânduri urâte; alții ne îndemnăm să ne rugăm de porci, roscotindu-ne slab; ba uneori să vină peste noi multe căsături. Unii dintre ei ne dăruiesc de multe ori la răd în vremea rugăminii, ca să mure repararea lui Dumnezeu împotriva noastră. Alții ne spun să ne grabim la stihuri din trândărie. Alții ne îndemnăm să cântăm mai prelungit din iubirea de plăcere. Ba uneori, osopdu-mi-se în gură, o fac pe aceasta să se închidă și să se deschidă greu.

④ Cel ce vrea să stea înaintea lui Dumnezeu întru simțirea inimii în rugăciune trebuie să stea ca un stăp năvătit, neobăzător de nici unul din cei pomeniți mai înainte. Cel ce adoră înaltă, sculându-se dintr-o dată la rugăciune, și face de multe ori întreg luminos și plin de veselie. Căci nevoitul e pregătit și aprins de mai înainte pentru slujirea lui nemămurată.

⑤ Tutoror le este cu putință să se roage împreună cu el, dar multora le este mai ușor numai cu unul înmădit sufletește. Numai puținora însă le este încă rugăciunea de unul singur. Cântând cu mulțimea, nu vei putea să te rogi deliberat pe cele materiale. Dar să-ți faci o lucrare a minții din vederea sufletească a celor cîntate; la fel, să-ți faci o lucrare a minții rugăciunea rînduită în așteptarea cîntării unui stih de către popor.

⑥ Nu se auzise în acest timp nimeni să se spună de un lucru neobișnuit sau mai bine zis trebuințos. Aceasta nu-a învîrtit inșurul și s-a arătat lui Antonie cel Mare.

Ab Ili Brutonul explică acest lucru astfel: "Împăratul pare a spera odinioară lui Antonie a arătat cu încredere că un monah nu trebuie să se ocupe niciodată cu vreun lucru material în vremea rugăciunii. Căci Sfîntul și-a vîrșit niciodată pe acest inșur lucrînd și rugîndu-se în același timp, și-l vedea o dată rînduind și lucrînd cu mâinile, o dată pîrîndu-și lucrul și mulțindu-și pentru a se ruga. Dar acest inșur a fost trimis sfîntului de către Dumnezeu ca să-l învețe ce trebuie să facă și în ce fel trebuie să viețuiască pentru a fi sigur de mîntuire. de aceea i-a spus: «Fă aceasta și vei trăi!»

④ Căptorul de foc probează adevărul, iar stăruirea lui se rugămintă probează încredința și dragostea de Dumnezeu a celorlalți.

El a câștigat acest lucru de lauda sa proprie de Dumnezeu și slava dracii.
important!!!